

Gülhan Gökalp

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.11.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Sevdaya Dair Herşey

Bir gece yarısı müziği gibi çarpan yürekten gelen notasız sesler
Umudun karanlığına sımsıkı sarılmışken anlamsız
Ve bir anlık yaşanmışlığıyla kalırken anılar
Sevdaya dair ne kalır ki elinde, hiç...

Kelimelerin anlamsızlığı için de yok olurken her şey
Her şeye anlam yüklemekte anlamsız!
Bilmece sorarcasına açılırken gözlerin
Ardında saklanan ışığı göremedikten sonra
Sevdaya dair ne kalır ki elinde, hiç...

Sevişmeler, bitkin yorgunluşlarla tükenirken
Sözcükler bir anlam ifade edemiyorsa yürekte
Ansızın çalan telefon her şeyi kesecek kudrete sahipse
Sevdaya dair ne kalır ki elinde, hiç...

Adı sevda...
Diğer anlamı aşk...
En güzeli paylaşmaksa her şeyi
Ve paylaşılamadan kalıyorsa havada asılı olarak sözcükler
Pembesi gidip, tozu kalıyorsa hayallerin
Sevdaya dair ne kalır ki elinde, hiç...

Gülhan Gökarp

Anıların Saldırısı

Anılar canlandı
dirilip mezardan, yatmamacasına...
Beklentisizliğin karnlıklara dönüştüğü
anılarda canlandı tüm yaşamım.
Kaçıp gitmek istedim
içimden uçarcasına,
geri dönüp bakmadan çıgıllıklara...
Acılarımı tarihe gömmekti tek istediğim!
Olmadı, beceremedim;
yine acılar beynime saldırdı...
Yıldızlar biçimsizdi
dalgalar ahenksiz;
rüzgar bile esmiyordu...
Yüreğim sıkıştı kaldı;
uçmak üzereyim şimdi,
sonsuzluğa doğru;
dönmemek üzere...

Gülhan Gökalp

Asi

İlk öğrendiğim şeydi karşı koymak,
direnmek, egemen güç ve düşünceye.
Tabularla tüm gücümle savaşmak;
kırıldım, sormadan sorgulamadan inanmaya...
Her savaşımda yalnız kaldım,
belki bu nedenle çok acılandım...
Yaşamım hep önümdeydi,
aradım bulamadım;
tek gerçeğin kendim olduğunu anladım! ..

Gülhan Gökarp

Ayrılık

Belki yalnızlıkta saklıydı herşey
belki de yalnızlığa tutsak etmişim yüreğimi
seni sevmeyi öğrenmeden önce de vardı
senden sonra da var oldu...

Hiç acılanabilirmiyim ki yalnızım diye?
Hiç sevdami kör kuyulara atabilirmiyim bilinçsizce?
Beklentilere yelken açmadan önce
açmazlarda yok olmadan önce...

Gülhan Gökalp

Beni Hatırla

Umutların mutsuzluğa dönüştüğünde
kalbini sarınca derin bir boşluk
gözpınarlarında birkaç damla yaş
kalbinde derin bir sızı hissettiğinde
beni hatırla

Yanında bulamazsan gerçek dost
yalnızlığın son boyutuna ulaştığında
ve teyp de çalarsa o eski şarkı
hatıralar canlanınca gözlerinin önünde
beni hatırla

Bir meyhane köşesinde içki içerken
dünyanın kaderine lanet edersen
bir kadın görürsen gözleri yaşlı
yıkıp gittiğin mutluluğu düşündüğün de
beni hatırla

Kulakların çınlarsa bir gece yarısı
içinde hissedersen o derin yokluğu
ve vücudun alev alev yanarsa
uzanırsa ellerin boşluğa doğru
beni hatırla

Birgün sokakta dalgın yürürken
duyarsan acı siren sesleri
ve garip bir mezara rastlarsan
ağla gözyaşların aksın toprağa
beni hatırla...

Gülhan Gökalp

Biliyorum

Ağlayamıyorum bile!
Ruhumu mu aldınız?
Hiçliği yaşıyor gibiyim,
sanki varolmamış bir can gibi...
Nerdesiniz sevgili dostlarım?
Hayatınızdan nasıl da çıkardınız,
yanınızda savaşan arkadaşınızı!
Susuyorum;
sessizliğimde boğulmak istercesine...
Ne yıllar öncesinin heyecanı,
ne de yarınlar için ümit kaldı.
Biliyorum,
tükendim artık,
yarınlara çıkmaya cesaretim yok...

Gülhan Gökalp

Bir gece

Bir gecenin bir yarısıydı
çalındığında kapım...
Koştum, özlemlerimle kucakladım
hayalini...
Boşlukta kaldı,
sana uzanan ellerim...
Bir damla yaş süzüldü
yakıp geçerken gözpınarlarımı,
yıkıldım...

Gülhan Gökalp

Birtanem

Seni sevdiğim için pişman değilim birtanem
sen bana yasak, aşkımız yalan olsa da...
Seni, seninle yaşamak imkansız olsa da,
pişman değil, sadece seninim...

Kural tanımam, kurallar boş gelir aldırım,
bu aşkı yaşarken düşünemem çaresizliği...
Seni istiyorum dünyam da, geleceğim de,
pişmanlık yok, olamaz, aşkların en güzelinde...

Birgün çekip gideceksin birtanem,
bana ve aşkımıza veda edeceksin...
İşte o gün gömeceksin beni kendi ellerinle,
yine de mutlulukla anımsayacağım bu aşkı!

Zamanla anlayacaksın seni nasıl sevdiğimi,
şen mutsuzluğunda yaşarken bensizliği...
Üzülüp arayacaksın belkide bugünleri,
pişman olacaksın bırakıp gittiğin için beni...

Geri dönmek isteyeceksin açılarında,
ama bulamayacaksın bıraktığın gibi...
Sen pişmanlığınla mutsuz, boynun bükük,
ben ise hayatımda daha umutlu,
yaşayacağım sensizliği...

Gülhan Gökarp

Çığlık

Gürültülu bir bağırtıyla geldi
sanki teslim alacaktı yeryüzünü,
bakışlar şaşkın, yumruklar sıkılı,
ona dokunmaya çalışan herşey
rahatsız edici...

Gözlerini kırpiştırdı
yumruklar çözülüp sıkıldı...
Ve, sıcak suya sokulup
ana kucağına verildi...

Gülhan Gökalp

Çöpçüler

Sustu artık bülbüller ötmüyor
gönül bahçemde ki güller soldu.
Gözyaşları bile çoktan kurudu,
bir ben kaldım kendine acıyan
Bir de sokağı süpüren çöpçüler..

Senden kalan herşeyi topluyorlar
Belediyenin çöplüğünde yakacaklar.
Anılar... Onları gönderiyorum sana,
Belki vefasızlığını anlarsın diye...

Bir ben kaldım kendine acıyan
bir de çöpçüler...
Onlar da çekip gidecekler.
Karanlığı yaşayacak bu gönül
Yeniden tanışacak sessizlikle.
Heyecanlar, umutlar, güller...

Bülbüller ötmüyor sustu artık,
Bir ben kaldım kendine acıyan...

Gülhan Gökalp

Deniz Mavisi

Deniz maviliğin de bir aşkın
rüzgarına kapılmışım...
Nereye sürüklendiğine aldırmadan
gidiyorum...
Sonu olmadığını biliyorum aslında
bir çok şeyi bildiğim gibi!
Masal kitaplarında anlatılan
bir maceraya sürüklenmişim...
Ve sonsuzluğu arıyorum
bulacağımı da iyi biliyorum...
Sonsuzluğu yakaladığım da
en azından mutlu yokolacağım...

Gülhan Gökalp

Gece

Bu gece yine mutsuz takılıyorum
mutsuzluğu davet ediyor
kadehimi acılara kaldırıyorum.
Acı çekmeyi seviyorum galiba,
her zaman masama aldığım
tek konuğum oluyor mutsuzluk.
Teyp' de hüzün dolu şarkılar
önümde şarap bardağım...
Bu gece hayatıma kahrederken
yokluğuna lanetler yağıdırıyorum...
elimde değil sevgili
duyarda üzülürsün diye düşünüyor
geri dönersin umudu taşıyorum...
Hah... Gülüyorum kendime! ..
Ben teselliği alkolde ararken
senin umurunda olmadığımı da biliyorum...
Bu gece ağlıyorum yine sessizce
bulanık beynimle ve gözyaşlarımla,
suskun dünyama bir ışık arıyorum...
Bu gece seni daha bir fazla seviyorum,
ve bu gece gömüyorum seni,
sessizce kalbime....

Gülhan Gökalp

Geri İstiyorum

Biliyorum...

Hep imkansızı istemişimdir bu güne dek!
Ve arsızca yine imkansızı istiyorum;
çalınan zamanlarımı istiyorum insanlardan,
tüketilen benliğimi geri almak istiyorum!
Dönülmez akşamın ufkundayım belkide,
geri dönermiyim bilemem?
Ama bildiğim gerçek,
ne istediğimi biliyorum...
Hayasızca benden alınan zamanlarımı geri istiyorum,
yaşamak istiyorum yaşayamadıklarımı!

Biliyorum...

Aşi ve sahiplenilemezdim hiç kimsece....
Özgürlük koymuşlar göbek adımı,
kuşlar misali...
Nazlı bebek edalarıyla büyütmişler,
pembe düşler ülkesin de!
Ve bırakmışlar bir gün anşızın,
serseri bir dünyanın kucağına acımasızca!
Yitik sokakların sessiz karanlığında,
kaybolacak mıyım ne?

Biliyorum...

karanlıklar sokağında yaşam yer almıyor!
Hayat hep ucundan tutuluyor umarsızca...
Ve insanların zamanlarını çalıyorlar,
yaşanmayan kocaman bir geçmiş kalıyor bir gün avuçlarında!
Yok...
İstemiyorum, itiraz ediyorum sayın hakim bey!
Sizlerden çalınan zamanlarımı geri vermenizi istiyorum!
Benden acımasızca çaldığınız pembe beyaz düşlerimi geri istiyorum!
İstiyorum arsızca ama vermeyeceğinizi biliyorum....

Gülhan Gökalp

Gizemler

Kuytu köşelere ait birer tablodur onlar!
Ellenmesi sakıncalı...
Sessizliğe mahkum birer kul'dur onlar,
konuşması sakıncalı...
Kör kurşunlar önünde hedef tahtasıdır onlar,
vurulması...
Meyhane köşelerinde ayyaştır onlar,
sürünesi...
Sevgi panayırında sergidir onlar,
satılması...
Kem gözlerin nazarıdır onlar,
yıkılması...
Edebiyatın baş tacıdır onlar,
acınası...
Ve herşeydir onlar,
hiçbirşey gibi...

Gülhan Gökalp

Günderuğumu

Bir günderuğumu hünderlendirir beni
bir de günderbatımı...
Dalar giderim semanın o kızılığına
kopar içimden bir şeyler.
Yaşamdan çekip giden birgün daha...
Günderuğumu hayata gelişi
günderbatımı ise ölümlü anımsatır her zaman...
Varoluş ile yokoluş o denli yakın ki,
tıpkı iki kardeş gibi..
Gün be gün yaklaşılıyorz
ölümün kucağına!
Ya yaşananlar, ihanetler, yalanlar!
Acısıyla, tatlıısıyla bir ömür
bitiyor farkında olmadan...
Neyi paylaşamayız bilemem ama,
hep didişme, kaygı, tasa.
Kim, ne götürür oysa toprağa!
Günahıyla, sevabıyla bir ten,
bir de, iki arşın kefen...
Bir günderuğumu hünderlendirir beni,
bir de günderbatımı...

Gülhan Gökarp

İnsan Yüreği

Umutlarla bezelidir insan yüreği
hep yarına doğru akar gider düşünceleri
bir arayıştır belki gizemler ülkesini
belki de ütopyalara terk etmektir geleceği...

Sinsi hayatların içerisinde kayboluşlar
bilinmezce yitip gitmeler düşlerinde
dönüşü olmayan yolculuğun süreğenliğin de
kaybolup gidiştir insan yüreği..

Bitimsiz gecelerin karnlığına dalış
arsızca yüklenen anılar arasında
arsızca beklentiler
ve istenmemektedir sabahlar...

Gündoğumu...
Gündoğumu ne getirecekse
ne akacaksa perdelerin arasından
kör ve umutsuz karanlıklar cehennemine...

Gözyaşlarıyla bezelidir insan yüreği
her an akmaya hazır,
her an tükenmeye hazır
garip bir yaşam öyküsü...

Gülhan Gökalp

İsmi Lazım Değil

Sevda kararıydı yürekte başlayan sızı
şevdaya yelken açıştı umutsuzca..
İsmi lazım değil, biriydi işte
yüreğimde yangınları başlatan...

Hep sevgi ile anıldı ya adı,
hep sevdalara konu oldu bu sevgi...
imkansız bir aşkın pençesinde kavrulan
yürek oldu sonunda acıya mahkum olan...

Gitmeli buralardan...
Gitmeli ve geride bırakmalı
yalan aşk öyküsünü...
Ama... sancılanan yürek!

İsmi lazım değil, biriydi işte
ölümsüz sanılan bir sevdaya konan
ve sevda denizinde yol alırken
anlamsızca, nedensizce karaya vuran...

Gülhan Gökalp

Kalmadı

Sen artık sen değilsin
ben de sen, kalmadı...
Ben artık ben değilim
ben de hiçbir şey kalmadı...

Bitti artık umutlar
gelmeyecek yarınlar
kahrolacak sevdalar
sevgi, aşk da kalmadı...

Lanetli ilişkiler
tükenen sevgiler
acı bekleyişler...
Boşa koydum dolmadı
doluya koydum almadı
özde, hiçbir şey kalmadı...

Gülhan Gökalp

Kavgalıyım

Kavgalıyım
tüm dünya insanlarıyla.
Kendimle de kavgalıyım,
dünüm ve yarınlarımla da!
Biliyorum hayat durdu,
yaşamın derin acısını duyumsuyorum...
Yaşamak çok zormuş,
bunu öğrendim anne...
Sevgi sadece sendeymiş,
dostlukta sadece sende yaşam bulmuş...
Ama bana yetmedi be annem,
yetmedi, yetinemedim...
Kendimi yok ettim...!

Gülhan Gökalp

Kelimeler

Bir beste yapmak isterdim sana,
içinde tüm zamanların en büyük aşk' ı olsun.
Duyguların isim verilmemiş, anlatılamamış,
en yüceleri bulunsun...

Seni anlatmaya yetermi ki kelimeler?
Hepsi cılız, anlamsız düşünceler...
Tüm zamanların en güzeli,
kainatın en büyük sevgisi...

Seviyorum..!
Öyle azımsanırcasına cılız kalıyor ki!
Ah sevgili, bilirmiyim kelimelere dökmeyi,
yetmiyor ansiklopediler, sözlükler...

Tutku desen, değil...
Aşk..!
Seni, tutku ve aşk kelimeleriyle sınırlayamıyorum,
Duygularıma uygun kelimeler bulamıyorum....

Gülhan Gökalp

Mavi ve Ben

Boşalır gökyüzünden olanca şiddetiyle
içimi titreten bir yağmur;
sonsuzluğa uzanırcasına açılan ellerim
hep yalnızlıkla sonuçlanır..

Sevgi, aşk masalları
yalnızca düşlerimi esir alır
bir sonsuzluk masalında
mavi rüyalarım
mavi özlemlerim...
Hep sonuçsuz kalır...

Umutla yarınlara sarıldığımda
umutsuzluk kapımın önüne çöreklenir
tüm çaresizliğin ortasında
kendinle savaşımım kalır...

Birgün...
Birgün gelecek
umutlarımı ve mavilerimi alıp gideceğim
sonsuzca buluşacağım sonsuzlukla
ve geriye sadece
gerçekleşmemiş hayallerimi bırakacağım...

Gülhan Gökalp

Maziden

Hala titrer içim, sen aklıma gelince
Yaşarım sahil yolundaki günleri
Yıldızların altında sevişmeleri
Omuzunda ağladığım çılgın geceyi...

Ah... Bir dili olsada konuşsaya bu şehir
Anlatabilse yaşanan büyük sevgiyi...
Kelimeler ifade edebilirmi ki,
her köşesi, her kumsalı... Nasıl anlatmalı...

Geceleri gizlice kaçıp gittiğimiz,
Başım omuzunda dans ettiğimiz
O, sevgili diskoteğimiz.
Nasıl da sarılırdık, ayrılmamacasına...

Mutluluğumuza kadeh kaldırır,
Hiç ayrılmayacağız sanırdık...
Piyanis bizim şarkımızı söylerken,
Fısıldardım kulağına,
SENİ SEVİYORUM...

Gülhan Gökalp

Mutluluk

Rüyalardaydı mutluluk,
hayallerim ve sen vardın...
sonsuzca sürerdi mutluluk tebessümü,
dudakların da!
Hep sen, hep seninle yaşanırdı,
rüyalarda dans ve tutkular...
Birgün...
Amansız bir acıyla haykırırken yürek,
sen gittin...
Bekleliyorduk bunu,
ne ben, ne de rüyalarım!
Ve sona erdi,
rüyalarda dans ve tutkular...

Gülhan Gökarp

Neden?

Bunca çektiğim çile,
ve kahrolasica özlem...
Hiçbir sebep yokken,
gözümde bu yaşlar,
NEDEN?

Sabahı olmayan geceler,
azap dolu gündüzlerde...
Yaşlarla dolu gözler de,
dinmeyen bu acı, keder,
NEDEN?

Aşkınla dolu gönlümde,
yalnızlıkla kahrolmuş bedenim de,
çilelerle dolu bu sevgim de,
bunca çaresizlikler
NEDEN?

Gülhan Gökalp

Neydi ki Yaşamak

Neydi ki yaşamak?
Bir avuç gökyüzü, bir avuç mavilik mi?
Ya da sıradan insanların yaşamlarında yer alabilmek mi?
Neydi ki yaşamak?
Hayata pozitif bakabilmek için
kendinden ödün vermek mi?
Hiçliğin ortasında koşarken,
geçmiş yaşamlarımız bizi kovalarken,
umarsızca hayata tutunmaya çalışırken,
kimlik kavgası yaşamak mıydı, yaşamak?
Sevda ateşiyle yanmaya çalışmak,
yangının beyinde başladığını unutarak;
hoyratça bedenleri tüketmek miydi?
Karanlığı delip geçecek güneşi beklemek,
belki de hiç gerçekleşmeyecek düşlere
yer verebilmek yaşamak için;
yaşamı gerçekleşmeyecek ütopyalara
terk etmek...
Ve sonsuzluğu bulabilmek uğruna,
nice acılara yelken açmak mıydı?
Yorgun bedenleri tüketircesine ağır geçen zaman,
isyanların durağanlığından istifade ederek
yitiklikler yaratırken;
neye karşı yarıştığını bilememek,
neden varolduğunun bilincine varamamaktır yaşamak...

Gülhan Gökarp

Sen!

Sessiz sakın bir gece,
dışarda gökyüzü ve yıldızlar,
denizde oynaşan yakamoz,
içimde kopan fırtınalarda
yaşayan suskun bir, sen...
Seni yaşatan çılgın ise, ben...
Sen ve ben, bir bütündük
elmanın iki yarısı gibi...
Ayrılık asla, demiştin, ölüm dışında!
Bir şişe şarap parası,
bedel biçmiştin hayatıma...
Bırakıp gidersen, demiştin,
ölümün çok ucuz olacaktır...

Sessiz sakın bir gece,
içemde fırtınalar koparken
sen uzaksın, sen yalansın...
Sana, bedel biçemiyorum...

Sensiz birgün, sakın bir gece...
Kayan bir yıldız var uzakta
tıpkı sen ve ben... Ve aşkımız...

Gülhan Gökarp

Seni dūşlüyorum

Solgun yapraklar sonbaharda,
dūşerken yere hüzünlüce
gözlerimde ki nemlenmeyi engelleyemiyorum.
Gidişin hala çok taze belleğim de
bulutlarda aksini görüyorum sanki!
Yıldızlar adını yazmış
karanlık gökyüzüne...
Başımı çevirip baktığım her yerde
seni görüyor, seni dūşlüyorum!
Sonbahar tüm hüznüyle yüklenirken yüreğime,
acılarım tarih kadar eski
ve gelecek uzunlukta...
Ben olmayan yerde özlemimle,
gelmeyeceğini bile bile bekliyorum,
ve hüznü tüm yüreğim de hissediyorum...

Gülhan Gökarp

Sessiz oyuncu

Bir sahne bu,
oyuncusu sahte, sözleri sahte..
Bir yalan bu,
umutsuzluk treninde ki tek yolcu...

Sessiz bir oyunun komedyenleri gibi
çılgınca, yalın ve garip...
Anlamsızlıkla yüklü bir perdenin ardı
anlamlara yer verilmeyen sahne...

Kimilerine göre canlı hayat,
kimilerine göre hayat zaten bayat.
Nedenler, niçinler ile geçiyor
sessiz bir oyunun son perdesinde...

Kapanmak üzere, oyunun sonu,
herkes bir yolcu, yeri bilinmeyen
kabul etmek lazım, sessizliğide
karanlık ya sonu, biten senfonide...

Gülhan Gökalp

Sonbahar

Sonbaharım geldi işte
kapımı çalıyor.
Biliyorum, açarsam üşüyeceğim
açmasam, inatçı, gideceği yok!
Yıllardır kahrımı çeken gülüm
yapraklarını döktü bile...
Dur diyemiyorum,
dinlemeyeceğini biliyorum...
Sonbaharım geldi işte
kapımı çalıyor! ..
Bir sızı anlayamadığım,
yürek yangısı gibi,
dur diyemiyorum...

Gülhan Gökcalp

Varmıy dı?

Var mıydı gerçekten var mıydı?
Sevgi, hoşgörü ve mutluluk!
Tebessüm var mıydı karşılıksız?
Güzellik var mıydı, çirkinleşmemiş!
Aydınlık, karanlıktan uzak,
Vermek hiç karşılık beklemeden!
Düşünmek insanlığı, sömürmeden!
Sevmek var mıydı, karşılığını istemeden?
Sahte olmayan parlak renkler;
kendinden çok karşısındakini dinleyen,
konuşurken ne söylediğini bilen,
dost var mıydı arkadan gülmeyen?
Gerçek var mıydı, sahteliğe yenilmeyen?
Dürüstlüğü herşeye karşın yeğleyen;
aptal takıntıların peşine düşmeyen,
insan var mıydı, gerçekliği görebilen?
Yaşarken aptallıklara yenik düşmeyen,
küçük çıkarları onurlarına yeğlemeyen,
kendi, kendine güvenebilen;
kişi var mıydı, kişiliğini yitirmeyen! ..

Gülhan Gökalp

Ve Son Defa

Kırıldı umutlar sessizce
haykıracak bir nefes bile bırakmadın.
İhanetinle kararırken bir yürek
gittin...

Ve son defa haykırdım ardından
kelimelere sığmayacak denli coşkundu...
Acıların sonsuzluğu gibiydi belki,
belki de...

Bir bahar akşamı tanışmıştık
tıpkı şarkı sözleri gibi...
Ve son defa dokunduğunda bana,
yine bir bahar akşamıydı...

Gittin...
İhanetini va acıları peşinden sürükleyerek..
Bitmeliydi, bitmişti aslında
hiç başlamadan bu hikaye...
Ve sondefa aldanılmışlığım
Ve son defa acılanmalarımın başbaşa...

Gülhan Gökalp

Ve yeniden

Yokoluşlar yaşamamak için yeniden;
varolmamın nedenini bulmalıyım...
Yaşanan hataların bedelini ödemedemeden,
hatalara son vermeyi öğrenmeliyim...
Bir model olmalıyım beynimle, bedenimle;
kendime bir şans tanımalıyım...
Acımasız kurallara boyun eğmeden,
ayakta kalabilmeyi öğrenmeliyim...
Zamanda kayboluşlar yaşamamak için,
zamanı ellerimle tutabilmeliyim...
Ve hayatıma yön verirken yeniden,
seni sonsuza dek terk etmeliyim...

Gülhan Gökalp

Yağmur

Gökyüzünü boşaltırcasına yağ istersen,
yeryüzünü seller alıp götürsün!
Fırtınalar kopart cehennemlerce,
gözyaşlarımı ıslatamazsın yağmur!
Çiseleyerek dökül istersen her yere,
bardakları doldur yağışlarınla,
yeşilleri parlat hayat verişinle,
gözyaşlarımı ıslatamazsın yağmur!

Gülhan Gökalp

Yağmur Islaktı

Bak işte yine yağmur yağıyor
gözyaşlarıma karışan damlacıklar
beni, bensiz bırakmakta...
Gökyüzünde ağlamaklı bir gülüş
yeryüzü cehennemce telaşlı
yağmur gözlerimi ıslatıyor
korkularım dindi, kahrolasınca...
Kabuslarım düşlerime egemen hala
yağmur ıslaktı...
Yanlışlar yaşam biçimim oldu
doğruyu aramadım. lanetce;
yağmur tenime dokundu!
Bahar bir türlü gelmek bilmedi
kalbim de bitmek bilmeyen kış var;
yağmur hala yağmakta!
Beynim sorunlarla dolu, kalbim sıkışıyor,
ölüm sadece bir adım ötemde;
yağmur dindi!

Gülhan Gökalp

Yalnızlığım

Ana rahminin sıcaklığını aradım,
önceleri, annemde... Bulamadım!
Çünkü, o beni istememişti hiç,
ama bunu bende istememiştim ki!
Çocukluğumda tanıştım yalnızlıkla
hala yakamı bırakmıyor körolasica...
Yıllarca süren sevgi arayışında
ellerim boş döndüm hep yalnızlığıma...
Sonra, seni buldum birgün karşımda,
sıcak, sımsıcak yaklaştın bana.
Doğum günüm ilan ettim
seni tanıdığım günü dünyaya...
Zaman içinde sevdim seni,
tıpkı senin de sevdiğin gibi...
Biliyormusun, inandım sözlerine,
inandım hayatında bana yer verdiğine...
Oysa, hayallerle yaşamışım
kendimi boşuna kandırmışım...

Ana rahminin sıcaklığını aradım
önceleri annem de... Bulamadım!
Sonraları sen girdin hayatıma,
yalnızlığımı kaldırdım, dönmesin diye
kalbimin en kuytu köşesine...
Umutlarımı, geleceğimi adadığım
sen... Evet sen sevgili!
Asla benim olamayacağını anladım...
Anladımki sen gitmelisin,
geldiğin gibi sessizce...
Kuytu köşede ki yalnızlığım... Evet! ..
O beni istememişti hiç,
ama bunu bende istememiştim ki! ..
Çocukluğum da tanıştım yalnızlıkla
hala yakamı bırakmıyor körolasica...

Gülhan Gökarp

Yalnızlık

Dün gece dolaştım sokaklarda,
yalnızlığımın son demindeydim artık...
Bir dost aradım kendimce,
bulamadım... yalnızlığıma ağladım...

İçki şişelerinden umdum dostluğu,
sadece hüznün verdi yalnızlığıma...
Umudum tükendi, kayboldum sokaklarda,
Umutsuzluğuma, tükenmişliğime ağladım...

Sokakta rastladım o serseriye,
ağlıyordu o da kendi haline...
Bir kader paylaştık sanki onunla,
oturduk, ağladık sabaha kadar....

Gülhan Gökalp

Yaşam da...

Topladım anılarımı maziden
hesaplaşmaya başladım hayatımla...
Geçmişimi, bu günümü sorgularken
hatalarımı, günahlarımı kabullendim.
Neden yaşamla kavgalarımın,
hep hüsrarla sonuçlanan
aşklarımın...
Yaşanmamış hayallerimin,
ayrılığın acısını yaşarken,
bir ses fısıldadı yüreğimden;
çok geç kaldın yaşamda...

Gülhan Gökalp

Yine yalnızlık

Sen...
Ardında bir avuç gözyaşı bırakıp gittin!
Giderken hiç sormadın,
belli ki hiç üzülmeydin...
Sen...
Umursuzca yaşamıma girdiğin gibi,
yine umarsızca çekip gittin!
Bir umut olmuştun yüreğim için
beklediğimdin hayallerim de!
Şimdi sen yoksun...
Şimdi bir sis bulutu ile kuşatılmış hayallerimle
yine yalnızlık...
Asla beni terk edip gitmeyen tek dostum,
tek sevgilim... Yalnızlık!

Gülhan Gökalp